

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно
административно наказателно дело № 20236000600013 по описа за 2023
година

при участието на прокурора **полковник ЕЛИН АЛЕКСОВ** образувано по
ЖАЛБА на обвиняемата старшина Е. М. М. от военно формирование – С.
против решение № 5/28.03.2023 година по анд № 25/2023 година на Военен
съд – С..

С решение № 5/28.03.2023 година по анд № 25/2023 година на състав на
Военен съд – С. е признал обвиняемата старшина Е. М. М. от военно
формирование – С. за виновна в това на 25.02.20.. година във военно
формирование – С. като длъжностно лице - „Завеждащ“ по
непредпазливост не изпълнила служебните си задължения по чл. 98 ал. 6, вр.
ал. 1 от ППЗЗКИ и по длъжностна характеристика Рег. № /23.01.20.. година
на в.ф. – С. и от това произлезли вредни последици, като извършеното не
представлява по – тежко престъпление, което е престъпление по чл. 388 ал. 1
от НК. На основание чл. 78а от НК съдът е освободил обвиняемата от
наказателна отговорност като ѝ е наложил административно наказание
„глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

Съдът се е произнесъл по разноските и веществените доказателства по
делото.

В жалбата се сочат доводи за незаконосъобразност и за допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила. Не са обсъдени всички
доказателства, изясняващи правилно фактическата обстановка. Не е верен

изводът, че обвиняемата не е проверила съдържанието на получената пратка. Свидетелката Д. И. била отворила пликовете под нейния непосредствен надзор. Това е така, понеже М. била на 50 см от нея. Не било вярно, че М. не е сравнила съдържанието на плика с описа на документите, както и съдържанието на съпроводителното писмо със съдържанието на плика. От показанията на Д. И. се установява, че двете с обвиняемата са били в регистратурата една до друга, броили са листите на документите, описани в съпроводителното писмо, като обвиняемата е сверявала броя им с този вписан в съпроводителното писмо. Не се оспорва, че М. не е забелязала, че в съпроводителното писмо е вписана и флаш-памет, но съдът не бил обсъдил доколко за това са налице и други фактори. Съдът неправилно е приел, че вина за това има само обвиняемата. Съдът не е обсъдил заключенията на проверките и особено тази от ДАНС. В последната освен констатираното нарушение по чл. 98 ал. 6, вр. ал. 1 от ППЗЗКИ са установени и множество други нарушения на въпросния правилник, станали причина за инцидента. Били установени и нарушения на други военнослужещи по чл. 39 и чл. 94 от ППЗЗКИ, които в своята съвкупност са заблудили М., относно съдържанието на съпроводителното писмо. Тези факти не били обсъдени от съда, който неправилно приел, че вина за загубване на флаш-паметта има единствено старшина М.. В жалбата се оспорва по-нататък, че въпросната флаш-памет е била в плика. В тази насока се твърди, че показанията на свидетелите Д. и Д. са интерпретирани превратно. Твърди се, че флашката не е изпратена във в.ф. – С., а че е останали при Д. и Д.. В тази насока били и показанията на Д. И.. Оспорва се изводът на съда, че флаш – паметта е унищожена чрез изгаряне. В тази насока нямало нито преки, нито косвени доказателства. Сочил се, че назначената експертиза не е категорична по този въпрос. Не са направени искания за събиране на нови доказателства. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което обвиняемата да бъде оправдана по предявеното ѝ обвинение.

Прокурорът заяви, че жалбата е неоснователна и решението на първостепенния съд следва да бъде потвърдено.

Военно-апелативният съд провери изцяло правилността на решението и за да се произнесе взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Обвиняемата старшина Е. М. била назначена на длъжност „Завеждащ“ във военно формирование-С.. Съгласно длъжностната ѝ характеристика, в задълженията и влизало „да извършва и контролира регистрирането, отчета и обработването на материали съдържащи класифицирана и неклассифицирана информация и военно-географски материали“.

На 25.02.20.. година в 10.00 часа в регистратурата на военното формирование, по куриер от Дирекция Специална куриерска служба пристигнала пратка, представляваща пакет №, изпратена от в.ф.-С. с експедиционно писмо рег. №/25.02.20.. г. и опис №/25.02.20.. година.

Пакетът съдържал документ Рег. №/25.02.20.. г. с ниво на класификация „Поверително“ и материали в него: „Анекс към плана за бойна готовност на 2-ри танков батальон, относно нарастване на 1-ва танкова рота/2 тб като част от Сили за незабавно действие“ в два варианта и в по два екземпляра, с едно и също заглавие, но с различен брой листи. Материалите били нерегистрирани и били с временен гриф за сигурност „Поверително“. Пратката съдържала и материален носител за многократен запис на класифицирана информация USB флаш-памет, марка T., модел 512 MB, сер. №8, заведена на отчет с ниво „Поверително“ с рег. №/27.07.20.. година. Материалите на хартиен и материален носител били поставени във втори-вътрешен плик ведно със съпроводително писмо Рег. №/...../25.02.20.. година с ниво на класификация „Поверително“, което съдържало описание на книгата и флаш-паметта. Информацията, която се съдържала в материалите на хартиен и материален носител, представлявала държавна тайна по смисъл на чл. 25 от ЗЗКИ, съдържаща информация във връзка с отбраната на страната. Обвиняемата М. приела пратката, сверила номера на пакета с този по раздавателния опис на куриера и състоянието на плика. Тъй като не установила нарушения на целостта му и номерата съвпадали, тя се подписала в двата екземпляра, като единия върнала на куриера, а другият останал за регистратурата. На пакета липсвало указание да се отвори от определено длъжностно лице и съгласно разпоредбата на чл. 98 ал. 6, вр. ал. 1 от ППЗЗКИ, при липса на такова указание, тя е била длъжна да отвори пакета, да сравни номерата на материалите с номерата на експедиционното писмо и да провери броя на листовите на документите и на приложенията. Това ѝ задължение произтичало от т. VI на длъжностната ѝ характеристика, но в този случай тя не го сторила. Обвиняемата оставила плика на масата и започнала да завежда пощата в регистрите, без да е проверила съдържанието на пакета.

Малко след получаване на пратката, в канцеларията влязла свидетелката Д. И. – деловодител в регистратурата и подчинена на обвиняемата, съгласно чл. 60 ал. 1 от ЗЗКИ. Въпреки, че не е получила лично пратката, свидетелката в непосредствена близост до обвиняемата старшина М. взела плика от бюрото, отворила го с помощта на ножица и извадила съдържанието му, състоящо се от вътрешния плик и експедиционно писмо. Отвореният външен плик оставила на пода. По този начин чрез използване на ножица тя отворила и вътрешния плик, извадила оттам документите с общ обем 52 листа и съпроводителното писмо, което предала на М., а плика оставила на пода, където се намирал и външният плик. Поради големия обем на листи, свидетелката И. при отварянето на плика не почувствала при досег и наличието на флаш-памет в плика, а започнала да брои листите на приложенияте документи и разделила екземплярите с кламери. Въпреки че съпроводителното писмо, в което били описани материалите на хартиен носител и флаш-паметта се намирало на бюрото пред обвиняемата, тя не прочела съдържанието му и не разбрала, че в плика следва да се намира и флаш-памет. Д. И. предала хартиените екземпляри от вътрешния плик на обвиняемата старшина М., за да ги въведе в регистъра. В 10.25 часа в

регистратурата за класифицирана информация влязла началникът на звено за класифицирана информация-младши сержант Г. М. Тя казала на обвиняемата М. и свидетелката И., че ще вземе и отнесе хартиените отпадъци за горене, след което изчакала в преддверието, за да бъдат подготвени хартиените отпадъци от регистратурата. Независимо от това предупреждение и предоставеното време за подготовка на хартиените отпадъци, обвиняемата отново не прочела цялото съдържание на съпроводителното писмо, за да се убеди, че всички изпратени материали са извадени от пликите и последните могат да бъдат предадени за изгаряне. После И. взела от земята и двата плика на пакет №, усуквала ги по дължина с ръце, след което ги пхнала във вече подготвена с други хартиени отпадъци найлонова торбичка. При усукването И. не усетила намиращата се във вътрешния плик флаш-памет, поради малкия ѝ размер. Впоследствие хартиените отпадъци били изгорени в камина за изгаряне. По късно, едва в 10.48 часа обвиняемата М. прочела цялото съдържание на съпроводителното писмо и тогава разбрала, че в него е описан и материален носител. Обадила се на изпращача на флашката – свидетеля Д. и го попитала, дали паметта не е останал при тях. Извършена била обстойна проверка в двете регистри – на изпращача и на получателя, но паметта не била открита. При повторната проверка на пепелта в камината – на 01.03.20.. година била намерена метална част, наподобяваща USB шина от флаш-памет, силно обгоряла. Установено е от инженерно-техническата експертиза, че предоставеният обект представлява корозирал метален детайл, който по размери и вид съвпада с размерите на USB съединител тип А, но поради състоянието, в което се намира не може еднозначно да се определи, дали същият е част от посочената флаш-памет.

Приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. При така установените фактически положения съдът е направил законосъобразен извод, че подсъдимият е осъществил състава на престъпленията по чл. 388 ал. 1 от НК.

Решението е обосновано, основният съд е анализирал всички събрани доказателства и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Развитите доводи в жалбата на обвиняемата са несъстоятелни.

В жалбата се свежда възражение, че не е вярно, че М. не е сравнила съдържанието на плика с описа на документите, както и съдържанието на съпроводителното писмо със съдържанието на плика. Изтъква се, че Д. И. и обвиняемата са били в регистратурата една до друга, броили са листите на документите, описани в съпроводителното писмо, като обвиняемата е сверявала броя им с този вписан в съпроводителното писмо. Установява се от показанията на свидетелката Д. И. (на л.л. 41-44 от том II-ри на ДП), че същата след като е отрязала втория плик е предала съпроводителното писмо на обвиняемата М. без да го погледна и лично сама е започнала да брои листите посредством гума. После ги е предала на обвиняемата, за да ги заведе в съответния регистър. Изрично посочва, че през цялото това време

съпроводителното писмо, в което е описана флаш-паметта е било при обвиняемата М. и тя не го е чела. Тази свидетелка не споменава да са броили заедно с обвиняемата листата. След като е съобщила броя на листата на обвиняемата М., последната не я е питала и не са коментирали нищо относно наличието или липсата на флаш-памет. После усукала двата плика един след друг и ги сложила в торбата с другите хартии за горене, без да усети наличието на флаш-памет в някой от тях. От това следва категорично, че обвиняемата М. не е сравнила съдържанието на пликите със съпроводителното писмо, в което флаш-паметта е била описана.

Не е вярно възражението, че са установени и множество други нарушения на Правилника за приложение на Закона за защита на класифицираната информация, станали причина за инцидента. Не е вярно, че са установени и нарушения на други военноръждещи по чл. 39 и чл. 94 от ППЗЗКИ, които в своята съвкупност да са заблудили М., относно съдържанието на съпроводителното писмо. Член 39 от въпросния правилник регламентира обозначенията, които се поставят на хартиен носител съдържащ класифицирана информация. Член 94 от правилника посочва изискванията за оформяне и регистрация при изпращане на материали, съдържащи класифицирана информация, представляваща държавна тайна. Нито една от тези разпоредби не е била нарушена във връзка с получените материали от обвиняемата М.. Конкретни нарушения не са посочени и в жалбата. Материалите в плика са имали необходимите регистрационни номера, а също и съпроводително писмо, в което са били описани хартиените носители и материалния носител – флаш-памет. Не е верен и доводът, че тези обстоятелства не са били обсъдени от първостепенния съд. Напротив, на страници 5, 6 и 7 от мотивите на първоинстанционното решение същите са подробно обсъдени.

Не е вярно и възражението, че флаш-паметта не е била в плика. Че същата е била в плика се установява от показанията на свидетеля Д., които на свой ред се потвърждават от намерената метална част от USB шина от дигитален носител, който по размери съвпада с размерите на USB съединител. Няма значение, че поради състоянието на изгаряне, в което е бил дигиталният носител не може да се установи, дали шината е от конкретната памет. Това е така понеже подобни дигитални носители не се унищожават чрез изгаряне, а това означава, че същата е била изхвърлена за изгаряне заедно с двата ненужни плика. Ето защо е неоснователен доводът, че липсват доказателства, че паметта била изгорена.

По делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Изложеното дотук налага обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Предвид горното и на основания чл. 338 от НПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 5/28.03.2023 година по анд № 25/2023 година на Военен съд – С..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____